Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 967/2006

af 29. juni 2006

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 for så vidt angår produktion ud over kvoterne inden for sukkersektoren

(EFT L 176 af 30.6.2006, s. 22)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens forordning (EF) nr. 1913/2006 af 20. december 2006	L 365	52	21.12.2006

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 967/2006

af 29. juni 2006

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 for så vidt angår produktion ud over kvoterne inden for sukkersektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker ([1]), særlig artikel 13, stk. 2, artikel 15, stk. 2, og artikel 40, stk. 1, litra c), og stk. 2, litra d), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 12 i forordning (EF) nr. 318/2006 bestemmer, at produktion ud over kvoten kan forarbejdes til visse produkter, overføres til det følgende produktionsår, indgå i den særlige forsyningsordning for EF's fjernområder efter Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 af 30. januar 2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder ([2]) eller eksporteres inden for visse grænser.

(2) Det fremgår af artikel 15 i forordning (EF) nr. 318/2006, at der opkræves en afgift for overskudssukker, overskudsisoglucose og overskudsinulinsirup, der ikke overføres, eksporteres eller anvendes til ovennævnte forsyningsordning i fjernområderne, samt for industrisukker, industriisoglucose og industriinulinsirup, når det inden en nærmere fastsat dato ikke er godtgjort, at det/den er forarbejdet til et af de i forordningens artikel 13, stk. 2, omhandlede produkter, og for mængder, der er trukket tilbage fra markedet efter forordningens artikel 19, og for hvilke forpligtelserne i nævnte artikels stk. 3 ikke er opfyldt.

(3) Afgiften bør fastsættes på et tilstrækkelig højt niveau for at undgå ophobning af mængder produceret ud over kvoterne, som vil kunne forstyrre markedet. Med henblik herpå forekommer et fast beløb svarende til den fulde importtold for hvidt sukker at være hensigtsmæssigt.

(4) Det er nødvendigt at fastsætte visse bestemmelser for sukker, isoglucose og inulinsirup ud over kvoterne i tilfælde af, at produktet ødelægges og/eller er ubrugeligt, samt i tilfælde af force majeure, der gør det umuligt at anvende produkterne som fastsat i artikel 12 i forordning (EF) nr. 318/2006.

(5) I artikel 17 i forordning (EF) nr. 318/2006 bestemmes det, at virksomheder, der forarbejder sukker, isoglucose eller inulinsirup til et af industriprodukterne på listen i forordningens artikel 13, stk. 2, skal godkendes. Indholdet af den ansøgning om godkendelse, som forarbejdningsvirksomhederne skal indsende til medlemsstaternes kompetente myndigheder, bør præciseres. Det er nødvendigt at definere de forpligtelser, som disse virksomheder skal påtage sig til gengæld for godkendelsen, navnlig forpligtelsen til at føre en ajourført oversigt over de mængder råvarer, virksomheden har købt, forarbejdet og afhændet i form af forarbejdede produkter. For at sikre, at ordningen for industrisukker, industriisoglucose og industriinulinsirup fungerer korrekt, bør der

([1]) EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1.
([2]) EUT L 42 af 14.2.2006, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 318/2006.

▼B

fastsættes sanktioner over for forarbejdningsvirksomheder, der ikke opfylder deres forpligtelser eller aftaler.

(6) Der bør opstilles betingelser for anvendelse af industrisukker, industriisoglucose og industriinulinsirup, jf. artikel 12, litra a), i forordning (EF) nr. 318/2006, for så vidt angår kontrakter om levering af råvarer mellem fabrikanter og forarbejdningsvirksomheder, ligesom der bør udarbejdes en liste over de i nævnte litra omhandlede produkter efter artikel 13, stk. 2, i nævnte forordning under hensyntagen til de erfaringer, der er indhøstet i forbindelse med levering af sukker til den kemiske industri og til medicinalindustrien.

(7) Med henblik på at gøre kontrolsystemet mere effektivt bør anvendelsen af industrisukker, industriisoglucose eller industriinulinsirup begrænses til direkte salg mellem en godkendt fabrikant og en godkendt forarbejdningsvirksomhed.

(8) For at fremme anvendelsen af industrisukker og adgangen til denne råvare for potentielle brugere bør en fabrikant kunne udskifte en del af sit industrisukker med sukker produceret af en anden fabrikant, der eventuelt er etableret i en anden medlemsstat. Denne mulighed bør dog kun indrømmes på den betingelse, at den ekstra kontrol med de leverede mængder og de mængder, industrien rent faktisk har anvendt, gennemføres korrekt. Beslutningen om at indrømme denne mulighed bør overlades til de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder.

(9) For at sikre en korrekt anvendelse af sukkeret, isoglucosen eller inulinsiruppen bør forarbejdningsvirksomhederne kunne pålægges sanktioner, der skal forhindre enhver risiko for, at råvarerne anvendes til et andet formål end det tilsigtede.

(10) I artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 318/2006 bestemmes det, at hver virksomhed kan beslutte at overføre hele eller en del af den produktion, der overstiger dens sukkerkvote, isoglucosekvote eller inulinsirupkvote, til det følgende produktionsårs produktion. Muligheden for, at en sukkerproduktionsvirksomhed kan overføre hele den produktion, der overstiger dens kvote, indebærer, at de berørte sukkerroeproducenter skal inddrages nøje i beslutningen om overførsel via en brancheaftale efter nævnte forordnings artikel 6.

(11) Produktionen af isoglucose foregår i løbet af hele året, og produktet kan ikke oplagres. Disse karakteristika nødvendiggør, at de virksomheder, der fremstiller isoglucose, har mulighed for efterfølgende at træffe beslutning om overførsel.

(12) Af hensyn til kontrollen med mængder og anvendelser bør sukker, der anvendes inden for rammerne af den særlige forsyningsordning for EF's fjernområder, gøres til genstand for et direkte salg fra fabrikanten til virksomheden i fjernområderne efter reglerne i Kommissionens forordning (EF) nr. 793/2006 af 12. april 2006 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder ([1]). En god anvendelse af de to ordninger forudsætter et tæt samarbejde mellem myndighederne i den medlemsstat, hvor sukkeret produceres, og som har kompetence til at forvalte overskudssukker, og myndighederne i fjernområderne, der har kompetence til at forvalte den særlige forsyningsordning.

(13) Eksporten skal finde sted på grundlag af eksportlicenser uden restitution, der udstedes efter artikel 23 i forordning (EF) nr. 318/2006, og for så vidt angår sukker, inden for rammerne af de kontingenter, Kommissionen åbner under hensyntagen til

([1]) EUT L 145 af 31.5.2006, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 852/2006 (EUT L 158 af 10.6.2006, s. 9).

▼B

aftaler, som EF har indgået inden for Verdenshandelsorganisationen. Af administrative grunde bør de dokumenter, der i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter ([1]) skal ledsage eksport, anvendes som bevis for eksporten. Medlemsstaterne skal foretage den fysiske kontrol efter reglerne i Kommissionens forordning (EF) nr. 2090/2002 af 26. november 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 386/90 for så vidt angår fysisk kontrol ved udførsel af landbrugsprodukter, der giver ret til udbetaling af restitutioner ([2]).

(14) Af hensyn til transparensen og den juridiske klarhed bør Kommissionens forordning (EØF) nr. 2670/81 af 14. september 1981 om gennemførelsesbestemmelser for produktion ud over kvoterne inden for sukkersektoren ([3]), Kommissionens forordning (EØF) nr. 65/82 af 13. januar 1982 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende overførelse af sukker til det følgende produktionsår ([4]) og Kommissionens forordning (EF) nr. 1265/2001 af 27. juni 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 for så vidt angår produktionsrestitutioner for visse produkter fra sukkersektoren, der anvendes i den kemiske industri ([5]), ophæves med virkning fra den 1. juli 2006.

(15) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

I denne forordning fastsættes der betingelser for anvendelse eller overførsel af mængder af sukker, isoglucose og inulinsirup produceret ud over kvoterne og regler for afgift af overskuddet efter afsnit II, kapitel 3, i forordning (EF) nr. 318/2006.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) »råvare«: sukker, isoglucose eller inulinsirup

b) »industriråvare«: industrisukker, industriisoglucose eller industriinulinsirup, jf. artikel 2, nr. 6) og 7), i forordning (EF) nr. 318/2006

c) »fabrikant«: en råvareproduktionsvirksomhed, der er godkendt efter artikel 17 i forordning (EF) nr. 318/2006

([1]) EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 410/2006 (EUT L 71 af 10.3.2006, s. 7).
([2]) EFT L 322 af 27.11.2002, s. 4. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1454/2004 (EUT L 269 af 17.8.2004, s. 9).
([3]) EFT L 262 af 16.9.1981, s. 14. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 95/2002 (EFT L 17 af 19.1.2002, s. 37).
([4]) EFT L 9 af 14.1.1982, s. 14. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2223/2000 (EFT L 253 af 7.10.2000, s. 15).
([5]) EFT L 178 af 30.6.2001, s. 63. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 493/2006 (EUT L 89 af 28.3.2006, s. 11).

▼B

d) »forarbejdningsvirksomhed«: en virksomhed, der forarbejder råvarer til et eller flere af de produkter, der er omhandlet i bilaget, og som er godkendt efter artikel 5 i denne forordning.

Mængderne af råvarer og industriråvarer udtrykkes i tons svarende til hvidt sukker eller tons tørstof, hvis der er tale om isoglucose.

KAPITEL II

AFGIFT

Artikel 3

Beløb

1. Den i artikel 15 i forordning (EF) nr. 318/2006 omhandlede afgift fastsættes til 500 EUR pr. ton.

2. Medlemsstaterne meddeler inden den 1. maj året efter det produktionsår, hvor overskuddet er produceret, fabrikanterne, hvor stor en afgift der skal erlægges. De pågældende fabrikanter betaler afgiften inden den 1. juni samme år.

3. Den mængde, afgiften er betalt for, anses for afsat på EF's marked.

Artikel 4

Overskud, der opkræves afgift af

1. Afgiften opkræves af fabrikanten på grundlag af det overskud, der er produceret ud over dennes produktionskvote for et bestemt produktionsår.

Afgiften opkræves dog ikke af de i stk. 1 omhandlede mængder, der er:

a) leveret til en forarbejdningsvirksomhed inden den 30. november det efterfølgende produktionsår for at blive brugt i fremstillingen af de i bilaget omhandlede produkter

b) overført efter artikel 14 i forordning (EF) nr. 318/2006 og for sukkers vedkommende oplagret af fabrikanten indtil den sidste dag i det pågældende produktionsår

c) leveret inden den 31. december det efterfølgende produktionsår inden for rammerne af den særlige forsyningsordning for EF's fjernområder, der er fastsat i afsnit II i forordning (EF) nr. 247/2006

d) eksporteret inden den 31. december det efterfølgende produktionsår i henhold til en eksportlicens

e) ødelagt eller beskadiget uden at kunne nyttiggøres under omstændigheder, der er anerkendt af det kompetente organ i den pågældende medlemsstat.

2. Hver sukkerfabrikant underretter inden den 1. februar i det pågældende produktionsår det kompetente organ i den medlemsstat, der har godkendt fabrikanten, om den mængde sukker, fabrikanten har produceret ud over sin produktionskvote.

Hver sukkerfabrikant underretter i givet fald også inden udgangen af hver af de efterfølgende måneder organet om tilpasningerne af denne produktion i den foregående måned i dette produktionsår.

3. Medlemsstaterne udregner og meddeler senest den 30. juni Kommissionen de i stk. 1, andet afsnit, omhandlede mængder, den samlede overskudsmængde og de afgifter, der er opkrævet for det foregående produktionsår.

▼B

4. Kan foranstaltningerne i stk. 1, litra a), c) og d), i tilfælde af force majeure ikke gennemføres inden for de fastsatte frister, vedtager det kompetente organ i den medlemsstat, på hvis område overskudssukkeret, overskudsisoglucosen eller overskudsinulinsiruppen er produceret, de nødvendige foranstaltninger på grundlag af de omstændigheder, som den interesserede part har gjort gældende.

KAPITEL III

INDUSTRIEL ANVENDELSE

Artikel 5

Godkendelser

1. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne udsteder på anmodning fra virksomhederne godkendelse til de virksomheder, der har kapacitet til at anvende industriråvaren til fremstilling af et af de i bilaget omhandlede produkter, og som forpligter sig til:

a) at føre registre efter artikel 11

b) på de nævnte myndigheders anmodning at stille alle oplysninger eller bilag, der er nødvendige for forvaltning og kontrol af de pågældende råvarers oprindelse og anvendelse, til rådighed

c) at tillade de pågældende myndigheder at gennemføre passende administrative og fysiske kontroller.

2. I ansøgningen om godkendelse angives produktionskapaciteten, de tekniske koefficienter for forarbejdning af råvaren, ligesom det produkt, der skal fremstilles, beskrives nøjagtigt. Oplysningerne opdeles på de enkelte produktionssteder.

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de oplyste tekniske koefficienter for forarbejdning af råvarerne er sandsynlige.

Koefficienterne fastsættes på grundlag af forsøg, der gennemføres i forarbejdningsvirksomheden. Findes der ikke noget skøn over de koefficienter, der er gældende for virksomheden, baseres kontrollen på de koefficienter, der er fastsat i fællesskabslovgivningen, eller, hvis sådanne ikke findes, på de koefficienter, der er generelt accepteret af den pågældende forarbejdningsindustri.

3. Godkendelsen gives til fremstilling af et eller flere bestemte produkter. Den trækkes tilbage, hvis det konstateres, at en af de i stk. 1 omhandlede betingelser ikke længere er opfyldt. Tilbagekaldelsen kan ske i løbet af et produktionsår. Den har ikke tilbagevirkende kraft.

Artikel 6

Leveringskontrakt

1. Industriråvarerne er omfattet af den i artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 318/2006 omhandlede leveringskontrakt mellem en fabrikant og en forarbejdningsvirksomhed, der garanterer, at råvaren anvendes i EF til fremstilling af de i bilaget til nærværende forordning omhandlede produkter.

2. Leveringskontrakten for industriråvarer omfatter mindst følgende oplysninger:

a) de kontraherende parters navne, adresser og godkendelsesnumre

b) kontraktens varighed og de mængder af de enkelte råvarer, som skal leveres i leveringsperioden

▼B

c) priser, kvaliteter og alle de betingelser, der gælder for leveringen af råvarer

d) fabrikantens forpligtelse til at levere en råvare, der stammer fra hans produktion ud over kvote, og forarbejdningsvirksomhedens forpligtelse til udelukkende at fremstille et eller flere produkter, der er omfattet af godkendelsen.

3. Hvis fabrikanten og forarbejdningsvirksomheden indgår i den samme virksomhed, opstiller virksomheden en proformaleveringskontrakt omfattende alle de i stk. 2 nævnte oplysninger undtagen priser.

4. Fabrikanten tilsender myndighederne i den medlemsstat, der har godkendt ham, og myndighederne i den medlemsstat, der har godkendt den pågældende forarbejdningsvirksomhed, en kopi af hver kontrakt inden den første leverance i henhold til kontrakten. De i stk. 2, litra c), omhandlede priser må ikke anføres i kopien.

Artikel 7

Ækvivalens

1. Fra hvert produktionsårs begyndelse og indtil produktionen har nået kvoten, kan fabrikanten inden for rammerne af de i artikel 6 omhandlede leveringskontrakter udskifte industriråvaren med en råvare, som han har produceret inden for kvoten.

2. På den pågældende fabrikants anmodning bogføres råvarer inden for kvoten, der er leveret efter stk. 1, som industriråvarer, der jf. artikel 4, stk. 1, andet afsnit, litra a), er leveret for samme produktionsår.

3. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan på anmodning fra de berørte parter tillade, at en mængde sukker produceret i EF af en anden fabrikant kan leveres i stedet for industrisukker. I så fald bogføres det leverede sukker som en industriråvare, der jf. artikel 4, stk. 1, andet afsnit, litra a), er leveret til en forarbejdningsvirksomhed for det samme produktionsår.

Myndighederne i de berørte medlemsstater koordinerer kontrollen og opfølgningen af foranstaltningerne.

Artikel 8

Levering af råvarer

På grundlag af de i artikel 9, stk. 1, omhandlede leveringsoversigter underretter fabrikanten hver måned den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har godkendt denne, om de mængder råvarer, der er leveret i den foregående måned i henhold til hver leveringskontrakt, og oplyser eventuelt de mængder, der er leveret efter artikel 7, stk. 1 eller 3.

De i stk. 1 omhandlede mængder anses for at være leveret i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, andet afsnit, litra a).

Artikel 9

Forarbejdningsvirksomhedens forpligtelser

1. Ved hver levering udleverer forarbejdningsvirksomheden en oversigt over leveringen af industriråvarer til den pågældende fabrikant i henhold til den leveringskontrakt, der er omhandlet i artikel 6, som attesterer de leverede mængder.

2. Inden udgangen af den femte måned efter hver levering fører forarbejdningsvirksomheden til medlemsstatens kompetente myndigheders tilfredshed bevis for, at industriråvarerne er anvendt til fremstilling

▼B

af produkter i overensstemmelse med den i artikel 5 omhandlede godkendelse og den i artikel 6 omhandlede leveringskontrakt. Beviset omfatter navnlig automatisk registrering i registrene af de pågældende produktmængder i løbet af eller efter afslutningen af fremstillingsprocessen.

3. Fører forarbejdningsvirksomheden ikke bevis efter stk. 2, skal han betale et beløb på 5 EUR pr. ton af den pågældende levering og for hver dags forsinkelse efter udgangen af den femte måned efter leveringen.

4. Fører forarbejdningsvirksomheden ikke bevis efter stk. 2 inden udgangen af den syvende måned efter hver levering, anses den pågældende mængde at være overanmeldt jf. artikel 13. Forarbejdningsvirksomhedens godkendelse trækkes tilbage for en periode på mellem tre og seks måneder afhængigt af sagens alvor.

Artikel 10

Meddelelser fra medlemsstaterne

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om:

a) den leverede mængde industriråvarer senest ved udgangen af den anden måned efter den pågældende måned

b) senest ved udgangen af november måned for det foregående produktionsår:

— den leverede mængde industriråvarer, opdelt på hvidt sukker, råsukker, sukkersirup og isoglucose

— den anvendte mængde industriråvarer, opdelt dels på hvidt sukker, råsukker, sukkersirup og isoglucose, dels på de i bilaget omhandlede produkter

— de mængder, der er leveret i henhold til artikel 7, stk. 3.

Artikel 11

Forarbejdningsvirksomhedens registre

Medlemsstatens kompetente myndighed præciserer, hvilke registre forarbejdningsvirksomheden skal føre, og den hyppighed, hvormed de skal føres, som mindst skal være en gang om måneden.

Disse registre, som forarbejdningsvirksomheden opbevarer i mindst tre år efter indeværende år, skal mindst omfatte følgende oplysninger:

a) de mængder af de forskellige råvarer, der er købt for at blive forarbejdet

b) mængderne af forarbejdede råvarer og de deraf fremstillede mængder og typer færdigvarer, følgeprodukter og biprodukter

c) svindet ved forarbejdningen

d) de destruerede mængder og en begrundelse for destruktionen

e) de mængder og typer produkter, der er solgt eller overdraget af forarbejdningsvirksomheden.

Artikel 12

Kontrol i forarbejdningsvirksomhederne

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder foretager i løbet af hvert produktionsår kontrol af mindst 50 % af de godkendte forarbejdningsvirksomheder, udvalgt på grundlag af en risikoanalyse.

▼B

2. Kontrollen omfatter en analyse af forarbejdningsprocessen, kontrol af handelsdokumenter og fysisk kontrol af lagrene for at sikre overensstemmelse mellem leverancerne af råvarer på den ene side og de deraf fremstillede færdigvarer, følgeprodukter og biprodukter.

Kontrollen skal sikre måleinstrumenternes nøjagtighed og nøjagtigheden af de laboratorieanalyser, der anvendes til at bestemme leverancerne af råvarer og deres tilførsel til produktionen, de deraf fremstillede produkter og lagerbevægelserne.

Hvis medlemsstaternes kompetente myndigheder bestemmer, at visse kontrolelementer kan gennemføres på grundlag af en stikprøve, skal denne sikre et pålideligt og repræsentativt kontrolniveau.

3. Efter hver kontrol udarbejdes der en kontrolrapport, der underskrives af kontrollanten, og som indeholder en nøjagtig redegørelse for kontrollens forskellige elementer. Rapporten skal navnlig indeholde følgende oplysninger:

a) kontroldatoen og de tilstedeværende personer

b) kontrolperioden og de pågældende mængder

c) de anvendte kontrolteknikker, herunder eventuelt en henvisning til stikprøveudtagningsmetoderne

d) resultaterne af kontrollen og de fremsatte henstillinger

e) en evaluering af alvoren, omfanget og graden af bestandighed og varigheden af eventuelle konstaterede mangler og uoverensstemmelser, samt alle andre oplysninger, der skal lægges til grund for anvendelsen af en sanktion.

Hver enkelt kontrolrapport arkiveres og opbevares i mindst tre år efter kontrolåret, så at Kommissionens kontroltjenester nemt kan få adgang til den.

Artikel 13

Sanktioner

1. Konstateres der uoverensstemmelser mellem den fysiske lagerbeholdning, den lagerbeholdning, der er registreret i registret, og leverancerne af råvarer, eller hvis der mangler bilag, der kan godtgøre overensstemmelsen mellem disse elementer, trækkes forarbejdningsvirksomhedens godkendelse tilbage i en periode, hvis varighed fastsættes af medlemsstaterne, og som ikke kan være på under tre måneder at regne fra den dag, hvor forholdet konstateres. I den periode, hvor godkendelsen er trukket tilbage, kan forarbejdningsvirksomheden ikke modtage leverancer af industriråvarer, men den kan anvende de industriråvarer, der blev leveret tidligere.

I tilfælde af overanmeldelse af anvendte råvarer skal forarbejdningsvirksomheden betale et beløb på 500 EUR pr. ton, der er overanmeldt.

2. Godkendelsen trækkes ikke tilbage efter stk. 1, hvis uoverensstemmelsen mellem den fysiske lagerbeholdning og den lagerbeholdning, der er bogført, skyldes force majeure, eller hvis den udgør mindre end 5 vægtprocent af mængden af kontrollerede råvarer eller skyldes udeladelser eller simple administrative fejl, hvis der træffes korrigerende foranstaltninger til at undgå, at disse fejl gentages i fremtiden.

▼B

KAPITEL IV

OVERFØRSEL

Artikel 14

Overførte mængder

Fabrikanten kan efter artikel 14 i forordning (EF) nr. 318/2006 til det følgende produktionsår overføre en mængde råvarer, der er lig med eller mindre end overskuddet i forhold til den tildelte kvote af produktionen i indeværende produktionsår, herunder de mængder, der tidligere er overført til dette produktionsår efter nævnte artikel eller er trukket tilbage fra markedet efter artikel 19 i nævnte forordning.

Artikel 15

Overførsel af sukker

1. Betingelserne for overførsel af sukker i medfør af 14 i forordning (EF) nr. 318/2006 fastlægges i en brancheaftale i henhold til nævnte forordnings artikel 6 og vedrører navnlig den mængde sukkerroer, som svarer til den mængde sukker, der skal overføres, og fordelingen af denne mængde på sukkerroeproducenterne.

2. De sukkerroer, der svarer til den overførte mængde sukker, betales af den pågældende virksomhed med en pris, der mindst svarer til mindsteprisen, og på de vilkår, som gælder for sukkerroer, der leveres inden for kvoten for det produktionsår, som sukkeret overføres til.

Artikel 16

Overførsel af isoglucose

En fabrikant af isoglucose, der beslutter at overføre fra et produktionsår, underretter de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der har godkendt fabrikanten, herom inden den 31. oktober i det efterfølgende produktionsår.

Artikel 17

Meddelelser fra medlemsstaterne

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse:

a) senest den 1. maj om de mængder roesukker og inulinsirup fra det indeværende produktionsår, der skal overføres til det efterfølgende produktionsår

b) senest den 15. juli om de mængder rørsukker fra det indeværende produktionsår, der skal overføres til det efterfølgende produktionsår

c) senest den 15. november de mængder isoglucose, der er overført fra det foregående produktionsår.

KAPITEL V

SÆRLIG FORSYNINGSORDNING OG EKSPORT

Artikel 18

Fjernområder

1. De overskudsråvarer, der anvendes i forbindelse med den særlige forsyningsordning for fjernområder efter artikel 12, litra c), i forordning

▼B

(EF) nr. 318/2006 og inden for de kvantitative grænser, der er fastsat i de i artikel 24, stk. 1, i forordning (EF) nr. 247/2006 omhandlede programmer, er omfattet af en direkte salgskontrakt mellem den fabrikant, der har fremstillet dem, og en erhvervsdrivende, der er opført i et af de i artikel 9 i forordning (EF) nr. 793/2006 omhandlede registre.

2. Kontrakten i stk. 1 indeholder navnlig bestemmelser om fremsendelse mellem parterne af:

a) en erklæring fra fabrikanten, som attesterer den mængde overskudsråvarer, der er leveret i henhold til kontrakten

b) en erklæring fra den pågældende erhvervsdrivende, der attesterer leveringen i henhold til den særlige forsyningsordning af den pågældende mængde.

For overskudsråvarer ledsages den i artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 793/2006 omhandlede ansøgning om støttelicens af den i stk. 2, litra a), omhandlede attest fra fabrikanten. I støttelicensens rubrik 20 anføres påtegningen »C-sukker: ikke støtte«, der er omhandlet i bilag I, del F, til forordning (EF) nr. 793/2006.

De kompetente myndigheder, der har udstedt støttelicensen, sender en kopi af den pågældende licens til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor fabrikanten er godkendt.

De mængder råvarer, for hvilke fabrikanten fremlægger den i stk. 2, litra b), omhandlede erklæring, og for hvilke den pågældende medlemsstat er i besiddelse af kopier af støttelicenserne, anses for at være leveret inden for rammerne af den særlige forsyningsordning, jf. artikel 4, stk. 1, andet afsnit, litra c).

Artikel 19

Eksport

1. De i artikel 4, stk. 1, andet afsnit, litra d), omhandlede eksportlicenser udstedes inden for rammerne af de kvantitative grænser for eksport uden restitution, som Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 39, stk. 2, i forordning (EF) nr. 318/2006.

2. Overskudsmængderne anses for at være eksporteret efter artikel 4, stk. 1, andet afsnit, litra d), når:

a) produktet er eksporteret uden restitution som hvidt sukker, uforarbejdet isoglucose eller uforarbejdet inulinsirup

b) den pågældende udførselsangivelse er godkendt af eksportmedlemsstaten inden den 1. januar efter udgangen af det produktionsår, i hvilket overskudsråvaren er blevet produceret

c) fabrikanten inden den 1. april efter det produktionsår, i hvilket overskuddet er blevet produceret, har sendt det kompetente organ i medlemsstaten:

   i) den eksportlicens, der er udstedt efter artikel 23 i forordning (EF) nr. 318/2006

   ii) de i artikel 32 og 33 i forordning (EF) nr. 1291/2000 omhandlede dokumenter, der er nødvendige for, at sikkerheden kan frigives

   iii) en erklæring, der attesterer, at de eksporterede mængder er opført i regnskaberne som overskudsmængder efter artikel 4, stk. 1, andet afsnit, litra d).

▼B

KAPITEL VI

GENERELLE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

▼M1

_____

▼B

Artikel 21

Kontrol og nationale gennemførelsesbestemmelser

1. Medlemsstaterne foretager fysisk kontrol af mindst 5 %:

a) af de i artikel 14 omhandlede overførte mængder sukker

b) af de mængder råvarer, der er leveret inden for rammerne af den i artikel 18 omhandlede særlige forsyningsordning for fjernområderne

c) af de i artikel 19 omhandlede udførselsangivelser efter reglerne i forordning (EF) nr. 2090/2002.

2. Medlemsstaten sender senest den 30. marts efter det pågældende produktionsår Kommissionen en årsrapport om den udførte kontrol, navnlig efter denne artikels stk. 1 og artikel 12, hvori den for hver kontrol gør rede for de væsentlige og uvæsentlige mangler, der er konstateret, samt for opfølgningen af disse mangler og for, hvilke sanktioner der er anvendt.

3. Medlemsstaterne træffer alle foranstaltninger, der er nødvendige for, at denne forordning kan gennemføres korrekt, og kan anvende egnede nationale sanktioner over for de erhvervsdrivende, der deltager i proceduren.

4. Medlemsstaterne yder hinanden gensidig bistand for at sikre kontrollens effektivitet og gøre det muligt at kontrollere de fremlagte dokumenters ægthed og nøjagtigheden af de udvekslede oplysninger.

Artikel 22

Ophævelse

Forordning (EØF) nr. 65/82, (EØF) nr. 2670/81 og (EF) nr. 1265/2001 ophæves med virkning fra den 1. juli 2006.

Forordning (EØF) nr. 2670/81 og (EF) nr. 1265/2001 finder dog fortsat anvendelse på produktionsåret 2005/06.

Artikel 23

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG

KN-kode	Varebetegnelse
1302 32	– – Planteslimer og gelatineringsmidler, også modificerede, udvundet af johannesbrød, af frø af johannesbrød eller af guarfrø:
1302 39 00	– – Andet
ex 1702 60 95	– – Sirup, bestemt til smørepålæg, og sirup, der skal forarbejdes til »Rinse Appel-stroop«
2102 10	– Levende gær
ex 2102 20	– – Inaktiv gær
2207 10 00	– Ethylalkohol, ikke denatureret, med et alkoholindhold på 80 % vol. eller derover (bioethanol)
ex 2207 20 00	– Ethylalkohol, denatureret, uanset alkoholindholdet (bioethanol)
ex 2208 40	– Rom
ex 2309 90	– Produkter med et lysinindhold på mindst 60 % i tørstof
29	Organiske kemikalier, med undtagelse af produkter under underposition 2905 43 00 og 2905 44
3002 90 50	– – Kulturer af mikroorganismer
3003	Lægemidler (med undtagelse af produkterne i position 3002, 3005 eller 3006), der består af indbyrdes blandede produkter, tilberedt til terapeutisk eller profylaktisk brug, men som ikke frembydes i form af doser eller i detailsalgspakninger
3004	Lægemidler (med undtagelse af produkterne i position 3002, 3005 eller 3006), der består af indbyrdes blandede produkter, tilberedt til terapeutisk eller profylaktisk brug, og som frembydes i form af doser eller i detailsalgspakninger
3006	Farmaceutiske præparater og artikler som nævnt i bestemmelse 4 til kapitel 30 i den kombinerede nomenklatur
3203 00 90	– Vegetabilske eller animalske farvestoffer samt præparater på basis deraf
ex 3204	– Syntetiske organiske farvestoffer og præparater som nævnt i bestemmelse 3 til kapitel 32 i den kombinerede nomenklatur, på basis af syntetiske organiske produkter
ex 35	Proteiner; modificeret stivelse; lim og klister; enzymer med undtagelse af produkter under position 3501 og underposition 3505 10 10, 3505 10 90 og 3505 20
ex 38	Diverse kemiske produkter, med undtagelse af position 3809 og underposition 3824 60 00
ex 39	Plast og varer deraf:
3901 til 3914	– Primære former
ex 6809	Varer af gips eller af blandinger på basis af gips – Plader, tavler, fliser og lignende varer